

עמ"ת 17440/05/14 - יעקב שמש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

18 מאי 2014
עמ"ת 17440-05-14

בעניין: יעקב שמש (כהן)

העורר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

העורר וב"כ עו"ד ענת יהב
ב"כ המשיבה עו"ד ליאורה סולטן-יעבץ

נוכחים:

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו כי ב-3 הזדמנויות שונות, במהלך חודש אוקטובר 2013 מכר סם מסוכן לסוכן משטרתי סמוי. באישום הראשון מיוחס לעורר, כי מכר סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 97.6 גרם, תמורת סך של 4,250 ₪ בתאריך 6/10/13; באישום השני מיוחס לעורר, כי מכר סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של כ-140 גרם, תמורת סך של 6,600 ₪ בתאריך 8/10/13. באותה הזדמנות גם החזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 45 גרם שלא לצריכתו העצמית; באישום השלישי מיוחס לעורר, כי מכר סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של כ-45 גרם תמורת סך של 2,300 ₪ בתאריך 24/10/13.

יחד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטת ביהמ"ש (כב' השופט דניאל) מיום 12/3/14, נקבע כי ישנן ראיות לכאורה לגבי שלושת האישומים, אם כי לגבי האישום השני הראיות חלשות יותר, שכן הן מבוססות בעיקרן על עדותו של הסוכן וללא ראיות תומכות. נוכח גילו הצעיר של העורר, הורה ביהמ"ש על הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של העורר.

לאחר שהוגש התסקיר, ואף הוגש תסקיר משלים, קבע ביהמ"ש (כב' השופט דהאן), כי אין מקום לשחרר את העורר לחלופה שהוצעה - הרחקתו של העורר לנתניה בפיקוחה של ערבה ובפיקוח של שירות המבחן. מכאן הערר שבפני.

לטענת ב"כ העורר, היה מקום לקבל את המלצת שירות המבחן ולשחרר את העורר לחלופה שהוצעה, במיוחד לאחר שגם ביהמ"ש התרשם מהחלופה ולאחר ששירות המבחן הביע חשש, כי במידה והעורר ישאר במעצר, הוא עלול להפנים נורמות עברייניות שטרם נטמעו בו.

תסקיר שירות המבחן מפרט את נסיבות חייו של העורר, שגם בימ"ש קמא היה ער לכך שלא מדובר בנסיבות קלות כלל ועיקר. מדובר בבחור צעיר כבן 22, אשר עובד במשך השנים כדי לסייע בפרנסת משפחתו. שירות המבחן העריך כי לעיתים, כאשר קיים פוטנציאל רווחי לכך, נוטה העורר לפעול באופן פורץ גבולות, תוך קושי לבחון לעומק את בחירותיו ואת השלכות מעשיו. הוא גם העריך, כי קיימים לעורר קשיים להציב לעצמו גבולות פנימיים, כמו גם לעמוד בגבולות חיצוניים. שירות המבחן ציין כי ישנו חוסר בהירות בשאלת שימוש של העורר בסמים, ולאור כלל הנסיבות שהביא מצא כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות, אשר עשויה לצמצם במידה וישוחרר למעצר בית מרוחק גאוגרפית מסביבת מגוריו. שירות המבחן התלבט באשר להמלצתו הסופית ולאור גילו הצעיר של העורר והחשש שמא יפנים במאסר נורמות עברייניות, המליץ בסופו של דבר על שחרורו לביתה של מכרה בנתניה בתנאי מעצר בית מלאים ובאיזוק אלקטרוני. כן המליץ על העמדתו בפיקוח שירות המבחן במהלכו יידרש לבצע בדיקות שתן לגילוי שרידי סם.

בימ"ש קמא סבר שאין המקרה מתאים לשחרורו של העורר באשר איננו נכנס בין החריגים שנקבעו בפסיקה למי שמיוחסים לו עבירות של סחר בסמים. אכן, ההלכה ידועה כי ככלל ישוחררו נאשמים המיוחסים להם עבירות של סחר בסמים, אך במקרים חריגים בלבד. נקודת המוצא במקרים שכאלה כאשר בוחנים את האפשרות לשחרר לחלופה היא כי על הנאשם להראות טעמים של ממש שילמדו על היותו חריג להלכה האמורה. על הנאשם להראות כי במקרה הספציפי שלו החלופה תוכל לאיין מסוכנותו, כי ניתן לתת בו אמון וכי המסוכנות הקמה ממנו אינה גבוהה. במקרה שבפנינו, חריגים אלה אינם קיימים.

בימ"ש השלום ציין את כל הנסיבות המלמדות על מסוכנות גבוהה מכיוונו של העורר, כך ציין את הכמויות הגדולות של הסמים; את הסכומים הנכבדים שקיבל תמורת הסמים שמכר; את תכיפות העסקאות; את זמינותו של העורר ונסיבות נוספות העולות מתוך תמליל שיחה באחת העסקאות. אכן, נסיבות אלה מעידות לכאורה שלא מדובר בסחר אקראי מצידו של העורר.

יש בכל אלה בצירוף הרשעותיו הקודמות של העורר ואף בצירוף שתיקתו במהלך החקירה, כדי ללמד על מסוכנות גבוהה מצידו של העורר, כאשר החלופה שהוצעה גם אם מדובר בחלופה שלכשעצמה מרשימה, אין די כדי להרים את הנטל המוטל על העורר לשכנע כי הוא ראוי לשחרור וכי הוא נכנס בגדר חריגים.

בנסיבות אלה הערר נדחה.

<#3#

ניתנה והודעה היום י"ח
אייר תשע"ד,
18/05/2014 במעמד
הנוכחים.
השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא

הוקלד על ידי טובה שרגא